

Kontakty z Mediami I
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 169/12

Luksemburg, 13 grudnia 2012 r.

Opinie rzecznika generalnego w sprawach C-512/10, C-545/10, C-625/10,
C-627/10, C-412/11
Komisja / Polska, Republika Czeska, Francja, Słowenia, Luksemburg

Zdaniem rzecznika generalnego Niila Jääskinena pięć państw członkowskich uchybiło zobowiązaniom wynikającym z dyrektyw w sprawie transportu kolejowego

Zaproponował on, aby Trybunał orzekł, że Polska, Republika Czeska, Francja, Słowenia i Luksemburg naruszyły prawo Unii w tej dziedzinie

Z uwagi na liberalizację sektora kolejowego w Unii Europejskiej, państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić przedsiębiorstwom z tego sektora sprawiedliwy i niedyskryminujący dostęp do sieci kolejowej. W tym kontekście wykonywanie niektórych „podstawowych funkcji” nie może należeć do zasiedziałych przedsiębiorstw kolejowych państw członkowskich, lecz powinno być powierzone niezależnym zarządom. Funkcje te obejmują w szczególności przyznawanie licencji przedsiębiorstwom kolejowym, które umożliwiają im dostęp do sieci kolejowej, alokację zdolności przepustowej infrastruktury oraz ustalanie opłaty należnej od przewoźników z tytułu użytkowania sieci kolejowej.

Niniejsze sprawy należą do szeregu skarg o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego¹ wniesionych przez Komisję przeciwko kilku państwom członkowskim z uwagi na naruszenie ich zobowiązań wynikających z dyrektyw regulujących funkcjonowanie sektora kolejowego, których podstawowym celem jest zapewnienie przedsiębiorstwom kolejowym sprawiedliwego i niedyskryminującego dostępu do sieci kolejowej². W niniejszym przypadku Trybunał Sprawiedliwości ma zbadać skargi wniesione przeciwko Polsce, Republice Czeskiej, Francji, Słowenii i Luksemburgowi³.

C-512/10 Komisja przeciwko Polsce

Zdaniem Komisji, Polska nie wprowadziła systemu zachęt mających skłonić zarządcę do obniżenia kosztów zapewnienia infrastruktury i wielkości opłat za dostęp. W tym względzie rzecznik generalny Niilo Jääskinen uważa, że mechanizm zachęt przewidziany w prawie polskim definiujący związek przyczynowy między celami gospodarczymi, które ma zrealizować zarządca infrastruktury a środkami przyjętymi przez ministra właściwego do spraw transportu w zakresie finansowania kosztów remontu i utrzymania infrastruktury kolejowej, nie jest w tych przepisach określony.

Prawo Unii przewiduje, że opłaty pobierane za minimalny pakiet dostępu i dostęp do torów w celu obsługi urządzeń są ustalone po koszcie, który jest bezpośrednio ponoszony jako rezultat wykonywania przewozów pociągami. Komisja twierdzi, że pojęcie tego kosztu odwołuje się do pojęcia „kosztów krańcowych”. Te ostatnie, zdaniem Komisji, oznaczają jedynie koszty, które

¹ Chodzi o sprawy: [C-473/10](#) Komisja przeciwko Węgrom; [C-483/10](#) Komisja przeciwko Hiszpanii; [C-512/10](#) Komisja przeciwko Polsce; [C-528/10](#) Komisja przeciwko Grecji; [C-545/10](#) Komisja przeciwko Republice Czeskiej; [C-555/10](#) Komisja przeciwko Austrii; [C-556/10](#) Komisja przeciwko Niemcom; [C-557/10](#) Komisja przeciwko Portugalii; [C-625/10](#) Komisja przeciwko Francji; [C-627/10](#) Komisja przeciwko Słowenii; [C-369/11](#) Komisja przeciwko Włochom i [C-412/11](#) Komisja przeciwko Luksemburgowi.

² Dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25), zmieniona dyrektywą 2001/12 oraz dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29), zmieniona dyrektywami 2004/49/WE i 2007/58/WE.

³ Opinie w sprawach dotyczących Węgier, Hiszpanii, Austrii, Niemiec i Portugalii zostały przedłożone dnia 6 września 2012 r. (zob. [komunikat prasowy nr 109/12](#)).

powstają wskutek faktycznego przewozu pociągami, a nie koszty stałe, które obejmują oprócz kosztów związanych z przewozem pociągami również koszty ogólnego funkcjonowania infrastruktury, ponoszone nawet jeśli przewóz pociągami nie następuje.

Rzecznik generalny stwierdził, że polskie przepisy w zakresie ustalenia opłaty pobieranej za minimalny pakiet dostępu oraz dostęp do urządzeń związanych z obsługą pociągów prowadzą do uwzględnienia kosztów, które w wyraźny sposób nie mogą być uznane za koszty bezpośrednio ponoszone jako rezultat wykonywania przewozów pociągami.

Zdaniem N. Jääskinena należy natomiast oddalić skargę Komisji w zakresie zarzutów opartych na braku niezależności zarządcy infrastruktury oraz podnoszonym braku środków zapewniających w stosownym czasie równowagę finansową tego zarządcy.

C-545/10 Komisja przeciwko Republice Czeskiej

Komisja twierdzi, że określając maksymalną wysokość opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej Republika Czeska naruszyła prawo Unii. Rzecznik generalny podkreślił, że chociaż państwa członkowskie są właściwe w zakresie określenia ram normatywnych dotyczących ustalania opłat, to niemniej jednak muszą one powierzyć zarządcy infrastruktury zadanie obejmujące ustalanie wysokości opłaty należnej z tytułu korzystania z sieci kolejowej. W rezultacie rzecznik generalny uważa, że Republika Czeska nie zastosowała się do wymogów dyrektywy 2001/14.

Ponadto N. Jääskinen zaproponował, aby Trybunał uwzględnił zarzut Komisji oparty na braku środków stanowiących zachętę dla zarządców do obniżenia kosztów zapewniania infrastruktury i wielkości opłat za dostęp. Jego zdaniem należy natomiast oddalić zarzut oparty na fakcie, że opłaty pobierane za minimalny pakiet dostępu i dostęp do torów w celu obsługi urządzeń nie są ustalone po koszcie, który jest bezpośrednio ponoszony jako rezultat wykonywania przewozów pociągami.

Rzecznik generalny zaproponował, aby Trybunał orzekł, że Republika Czeska uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom nie ustanawiając planu wykonania, zachęcającego przedsiębiorstwa kolejowe i zarządcę infrastruktury do minimalizowania zakłóceń i poprawy osiąganych wyników sieci kolejowej.

Komisja podnosi, że na mocy prawa czeskiego organem odwoławczym od decyzji organu kontrolnego, czyli urzędu transportu kolejowego, jest ministerstwo transportu. Zdaniem Komisji takie uprzednie odwołanie administracyjne jest sprzeczne z dyrektywą 2001/14, gdyż dyrektywa ta nie pozwala na kontrolę administracyjną decyzji organu kontrolnego. W tym względzie rzecznik generalny podkreślił, że wspomniana dyrektywa opiera się na założeniu, zgodnie z którym decyzja administracyjna wydana przez organ kontrolny podlega wyłącznie kontroli sądowej, a nie wcześniejszej kontroli administracyjnej, aczkolwiek ta możliwość nie została wyraźnie wykluczona. W rezultacie, ustanawiając kontrolę administracyjną decyzji organu kontrolnego w trybie odwołania do ministerstwa transportu, Republika Czeska naruszyła prawo Unii.

C-625/10 Komisja przeciwko Francji. C-627/10 Komisja przeciwko Słowenii i C-412/11 Komisja przeciwko Luksemburgowi

Dyrektywa 91/440 stanowi, że wykonywanie podstawowych funkcji nie może być powierzone podmiotowi świadczącemu usługi transportu kolejowego. Takie funkcje obejmują w szczególności przydział tras pociągów i alokację zdolności przepustowej infrastruktury. Komisja zarzuca Francji, Słowenii i Luksemburgowi naruszenie wymogu niezależności podmiotu świadczącego usługi w zakresie transportu kolejowego.

W odniesieniu do Francji rzecznik generalny uważa, że fakt, iż dział zasiedziałego przedsiębiorstwa – francuskich kolei państwowych (SNCF), jakim jest dyrekcja ruchu kolejowego (DCF), działa na rzecz francuskiej sieci kolejowej (RFF), która posiada wyłączną kompetencję w zakresie ustalenia rozkładu jazdy i przydzielania poszczególnych tras pociągów, nie jest

wystarczający do uznania prawidłowości francuskiego systemu. System ten nie spełnia zatem warunku niezależności prawnej. Ponadto, jeśli chodzi o Słowenię rzecznik generalny stwierdził, że okoliczność iż koleje słoweńskie działają odpowiednio na rzecz urzędu do spraw transportu kolejowego, który posiada wyłączną kompetencję w zakresie ustalania rozkładu jazdy i przydzielania poszczególnych tras pociągów, nie wystarcza do zapewnienia zgodności tego systemu z wymogami prawa Unii. Odnośnie do skargi przeciwko Luksemburgowi, rzecznik generalny zauważył, że w przypadku zakłóceń w ruchu, normalny rozkład jazdy ustalony przez organ administracji kolejowej (ACF) nie może być dłużej przestrzegany, gdyż określone godziny w rozkładzie zostały już przekroczone i konieczna staje się względem przewoźników oczekujących na przejazd zmiana rozkładu dokonywana przez przedsiębiorstwo kolejowe – koleje luksemburskie (CFL).

W dalszej kolejności rzecznik generalny dokonał analizy zarzutu Komisji dotyczącego ustalania wysokości opłat za dostęp do infrastruktury kolejowej. Zauważył on w tym względzie, że Francja i Słowenia nie wprowadziły, zgodnego z wymogami prawa Unii, planu wykonania zachęcającego przedsiębiorstwa kolejowe i zarządcę infrastruktury do poprawy osiąganych wyników. Ponadto N. Jääskinen uważa, że Słowenia nie ustanowiła zachęt dla zarządców infrastruktury do obniżenia kosztów zapewniania infrastruktury i wielkości opłat za dostęp.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny tekst opinii w sprawach [C-512/10](#), [C-545/10](#), [C-625/10](#), [C-627/10](#) i [C-412/11](#) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793